

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 5Obdo/12/2020
Identifikačné číslo spisu: 2118209825
Dátum vydania rozhodnutia: 12.05.2020
Meno a priezvisko: JUDr. Andrea Moravčíková
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2020:2118209825.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľa - veriteľa: Mgr. Eva Timár Myjavcová, so sídlom kancelárie Štúrova 42, 927 01 Šaľa, S 1527, správca úpadcu: MLZ invest, s.r.o., so sídlom Hlavná 29, 917 01 Trnava, IČO: 43 942 482, právne zast. JUDr. Jozef Polák, advokát, so sídlom Aleja Slobody 1890/50, 026 01 Dolný Kubín, proti dlžníkovi: C.V.S. Senica, spol. s r.o., so sídlom Kolónia, 905 01 Senica, IČO: 34 104 658, právne zast. JUDr. Ľubomír Vánek, Potočná 169/85, 909 01 Skalica, v konkurznej veci, vedenej na Okresnom súde Trnava pod sp. zn. 36K/17/2018, o dovolaní navrhovateľa - veriteľa proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave zo dňa 22. októbra 2019, č. k. 1CoKR/64/2019-399, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a .

Odôvodnenie

1. Uznesením Okresného súdu Trnava (ďalej aj „súd prvej inštancie“ alebo „okresný súd“) č. k. 36K/17/2018-287 zo dňa 26. júla 2019, súd konkurzné konanie vedené na majetok dlžníka zastavil. Dlžníkovi priznal náhradu trov konania na súde prvej inštancie v celom rozsahu.

2. Súd prvej inštancie v odôvodnení uviedol, že navrhovateľ - veriteľ podal dňa 6. decembra 2018 návrh na vyhlásenie konkurzu na majetok dlžníka C.V.S. Senica, spol. s r.o. Navrhovateľ v návrhu pripojil právoplatné a vykonateľné rozhodnutie, a to N 226/2007, Nz 37991/2007, NCRI s 37740/2007, označil pohľadávky ďalších veriteľov dlžníka a uhradil preddavok na trovy konania. Súd prvej inštancie uznesením zo dňa 13. decembra 2018, zverejneným v Obchodnom vestníku dňa 21. decembra 2018, rozhodol o začatí konkurzného konania. Uznesením zo dňa 2. januára 2019 vyzval dlžníka na vyjadrenie k návrhu a osvedčenie platobnej schopnosti a doloženie požadovaných listín a dokladov. Dlžník ešte pre začatím konkurzného konania zaslal súdu podanie s návrhom na zamietnutie návrhu alebo zastavenie konania. Vo vyjadrení uviedol, že navrhovateľ - veriteľ odvodzuje svoju aktívnu legitímáciu od existencie pohľadávky voči dlžníkovi C.V.S. Senica, spol. s r.o., ktorú mal nadobudnúť na základe Zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 22. februára 2013 od spoločnosti IK-STAV s.r.o.. Táto pohľadávka je zapísaná do súpisu všeobecnej podstaty úpadcu MLZ invest, s.r.o., avšak v konaní vednom na Okresnom súde Trnava pod sp. zn. 23Cbi/6/2015 prebieha konanie o vylúčenie tejto pohľadávky zo

súpisu. Dlužník konštatuje spornosť pohľadávky navrhovateľa - veriteľa. Dlužník ďalej uviedol, že nie je platobne neschopný, nie je v omeškaní s plnením dvoch peňažných záväzkov viac ako jednému veriteľovi a nemá vedomosť o vedených exekučných konaniach u súdneho exekútora Mgr. E. P.. Dlužník nie je vlastníkom nehnuteľností, ktoré uvádza navrhovateľ, ich vlastníkom je BBK AGRO, s.r.o. Tieto nehnuteľnosti sú zapísané do oddelenej podstaty veriteľa Mediačné Centrum SR, s.r.o. úpadcu BBK AGRO, s.r.o. a sú k nim vedené poznámky o spornom zápise v prospech dlžníka, pričom však ide len o následok účelového vedenia súdnych konaní navrhovateľom.

3. Súd prvej inštancie v odôvodnení uviedol, že navrhovateľ má judikovanú pohľadávku, poukázal na ust. § 32a písm. b/ ZKR. Konanie vedené na Okresnom súde Trnava pod sp. zn. 23Cbi/6/2015 bolo prerušené z dôvodu, že na majetok žalobcu BBK AGRO, s.r.o. bol vyhlásený konkurz a nebol udelený súhlas s pokračovaním konania. Súd prvej inštancie podľa ust. § 3 ods. 1, 2, 3, 4, ako aj podľa ust. § 11 ods. 1, 3, ust. § 12 ods. 1, 2, ust. § 13 ods. 1, ust. § 14 ods. 1, 2, 3, 5, ust. § 19 ods. 1, 2, 3 ZKR mal za to, že pohľadávku navrhovateľa nie je možné považovať za nespornú, nakoľko sa o nej vedie konanie pod sp. zn. 23Cbi/5/2015 o vylúčení majetku zo súpisu všeobecnej podstaty úpadcu MLZ invest, s.r.o., takže nie je vlastníkom predmetnej pohľadávky. Súd prvej inštancie preto mal za preukázané, že navrhovateľ - veriteľ nie je aktívne legitimovaný na podanie takéhoto návrhu a konanie zastavil. O trovách konania rozhodol podľa ust. § 255 ods. 1, 2, ust. § 262 ods. 1, 2 C. s. p. a priznal dlžníkovi plnú náhradu trov konania.

4. Voči rozhodnutiu súdu prvej inštancie podal navrhovateľ odvolanie, o ktorom rozhodol Krajský súd v Bratislave (ďalej aj „odvolací súd“) uznesením č. k. 1CoKR/64/2019-399 zo dňa 22. októbra 2019 tak, že napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie v prvom výroku potvrdil. Druhým výrokom určil, že navrhovateľ - veriteľ je povinný zaplatiť dlžníkovi náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu.

5. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožnil s odôvodnením napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie a zároveň konštatoval správnosť dôvodov napadnutého rozhodnutia.

6. Poukázal na to, že v zmysle § 11 ods. 1, 3 a ust. § 12 ods. 2, § 19 ods. 1 písm. c/ zák. č. 7/2005 Z. z. ZKR aktívne legitimovaný na podanie návrhu na vyhlásenie konkurzu je iba ten veriteľ, ktorý má nespornú pohľadávku voči dlžníkovi 30 dní po lehote jej splatnosti. Sporné pohľadávky veriteľa nie sú spôsobilé založiť aktívnu legitimáciu na podanie návrhu na vyhlásenie konkurzu, keďže na takúto spornú pohľadávku veriteľa súd pri rozhodovaní o vyhlásení konkurzu neprihliada (§ 19 ods. 1 písm. c/ ZKR).

7. Proti uzneseniu odvolacieho súdu podal navrhovateľ (ďalej aj „dovolateľ“) dňa 5. februára 2020 dovolanie. Dovolanie odôvodnil vadou podľa § 420 písm. f/ C. s. p. tým, že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

8. Dovolateľ má za to, že súd prvej inštancie a odvolací súd nevykonali ústave súladný výklad aplikovanej právnej normy na zistený stav, aplikáciou a výkladom týchto ustanovení obmedzili základné práva žalovaného spôsobom zasahujúcim do ich podstaty a zmyslu. Ďalej namieta, že oba sudy nižšej inštancie vyhodnotili vykonané dokazovanie jednostranne v prospech dlžníka a v rozpore s princípom zakotveným v ust. čl. 6 ods. 1 C. s. p.

9. Porušenie svojich práv vidí najmä v tom, že odvolací súd nesprávne, bez toho, aby na to existovali zákonné predpoklady, arbitrárne rozhodol o tom, že navrhovateľ nie je aktívne vecne legitimovaný na podanie návrhu na vyhlásenie konkurzu na dlžníka, na ktorého vedie exekučné konanie, a ktorého pohľadávka vyplýva z exekučného titulu a vo veci aplikoval ust. § 19 ods. 1 písm. c/ ZKR bez toho, aby na to boli splnené predpoklady za situácie, keď dlžník napriek výzve súdu svoju platobnú schopnosť neosvedčil v stanovenej lehote.

10. Dovolateľovi nie je zrejmé, na základe akých dôkazov súd dospel k názoru, že navrhovateľ nepreukázal vedenie exekučného konania, keď ako prílohu písomného vyjadrenie zo dňa 13. februára

2019 priložil zápisnicu z dražby. Má za to, že laxný a nedôsledný prístup súdov nižších inšancií pri hodnotení dôkazov predložených navrhovateľom, mohol viesť k prijatiu takého nesprávneho názoru. Dovolateľ zastáva názor, že boli a sú splnené podmienky pre vyhlásenie konkurzu, nakoľko dlžník je v úpadku, o čom svedčí pluralita veriteľov a tiež skutočnosť, že dlžník neosvedčil svoju platobnú schopnosť na základe výzvy, ktorá bola publikovaná v Obchodnom vestníku č. 6/2019 zo dňa 9. januára 2019 s účinkami od 10. januára 2019. Lehota na osvedčenie platobnej schopnosti uplynula dňa 30. januára 2019, pričom dlžník ani v rámci svojho vyjadrenia svoju platobnú schopnosť neosvedčil. Podľa dovolateľa samotná táto skutočnosť má mať podľa zákona č. 7/2005 Z. z. za následok vyhlásenie konkurzu na majetok dlžníka, nakoľko sa platobná neschopnosť dlžníka prezumuje zo zákona.

11. Dovolateľ namieta, že preukázal splnenie všetkých podmienok na to, aby bol konkurz na majetok dlžníka vyhlásený, neexistoval žiaden dôvod k tomu, aby bol návrh na jeho vyhlásenie zamietnutý, preto je napadnuté uznesenie súdu prvej inštalácie nesprávne a nezákonné. Na záver navrhol, aby dovolací súd zrušil napadnuté rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 1CoKR/64/2019-399 zo dňa 22. októbra 2019 a vec vrátil odvolaciemu súdu na ďalšie konanie a priznal navrhovateľovi nárok na náhradu trov dovolacieho konanie voči žalobcovi.

12. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „dovolací súd“), po zistení, že dovolanie podal navrhovateľ - veriteľ, v ktorého neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C. s. p.), zastúpený v súlade s § 429 ods. 1 C. s. p., bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 443 C. s. p.) dospel k záveru, že tento mimoriadny opravný prostriedok treba odmietnuť.

13. Na stručné odôvodnenie (§ 451 ods. 3 C. s. p.) dovolací súd uvádza, že dovolanie je možné podať proti rozhodnutiu odvolacieho súdu iba vtedy, ak zákon použitie tohto mimoriadneho opravného prostriedku pripúšťa (§ 419 C. s. p.). Otázka prípustnosti dovolania patrí do výlučnej právomoci najvyššieho súdu ako dovolacieho súdu, pričom procesný postoj dovolateľa nemôže bez ďalšieho implikovať povinnosť dovolacieho súdu akceptovať jeho návrhy a obsah opravného prostriedku a rozhodovať podľa nich. V opačnom prípade by najvyšší súd stratil možnosť posúdiť, či zákonné dôvody prípustnosti alebo neprípustnosti podaného dovolania boli vôbec naplnené.

14. Dovolanie navrhovateľa bolo podané v konkurznom konaní podľa zákona o konkurze a reštrukturalizácii, ktorý v ustanovení § 196 zakotvil primerané použitie ustanovení Civilného sporového poriadku. Na začatie konkurzného konania, na konkurzné konanie, na začatie reštrukturalizačného konania, na reštrukturalizačné konanie a konanie o oddlžení sa tak primerane použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak ZKR neustanovuje inak. Primerané použitie všeobecného procesného predpisu znamená, že tam, kde zákon o konkurze a reštrukturalizácii ako osobitný predpis určitú procesnú situáciu priamo nerieši a zároveň použitie všeobecného procesného predpisu priamo nevylučuje, použije sa právna úprava všeobecného procesného predpisu, t. j. Civilného sporového poriadku.

15. Pokiaľ ide o použitie mimoriadnych opravných prostriedkov v konaní vedenom podľa zákona o konkurze a reštrukturalizácii, v zmysle ustanovenia § 198 ods. 1 ZKR dovolanie ani dovolanie generálneho prokurátora proti uzneseniu vydanému v konaní podľa tohto zákona nie je prípustné. Uvedené zákonné ustanovenie vylučuje, aby rozhodnutie vydané v konkurznom konaní, reštrukturalizačnom konaní a v konaní o oddlžení podľa zákona o konkurze a reštrukturalizácii bolo podrobené dovolaciemu prieskumu najvyšším súdom v prípade podania dovolania alebo dovolania generálneho prokurátora.

16. Nakoľko zákon o konkurze a reštrukturalizácii ako osobitný predpis vylučuje prípustnosť dovolania proti rozhodnutiu vydanému v konkurznom konaní, nemôže sa účastník konkurzného konania, prípadne správca konkurznej podstaty, domáhať prípustnosti dovolania podľa ustanovení § 419 a nasl. Civilného sporového poriadku upravujúcich dovolanie (rovnako vid' aj uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 29. marca 2017, sp. zn. 3Obdo/76/2016, sp. zn. 4Obdo/32/2017 zo dňa 31. decembra 2017 a sp. zn. 3Obdo/53/2017 zo dňa 30. októbra 2017).

17. Vzhľadom na vyššie uvedené, dovolací súd konštatuje, že dovolanie smeruje proti rozhodnutiu vydanému v konkurznom konaní a je v zmysle ustanovenia § 198 ods. 1 ZKR neprípustné. Najvyšší súd preto dovolanie dovolateľa odmietol podľa ustanovenia § 447 písm. c/ C. s. p., ako dovolanie smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je prípustné.

18. Rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.